

Arrest

nr. 186 981 van 18 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2017.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter/rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Mandinka-etniciteit. U bent geboren in Gunjur Badibou en woont erna achtereenvolgens in Ibotown en Kanifing. U bent een zakenman die tweedehandskledij verkoopt. In 2009 vraagt u uw jeugdvriend, jullie zaten samen op de basisschool, Yankuba Bajie, om hulp voor een job. Bajie is op dat moment het hoofd van de NIA, de inlichtingendienst van president Yahyah Jammeh. U wordt aangenomen om als informant te werken, rechtstreeks onder Yankuba. U meldt zich dagelijks aan bij het kantoor van de PIU, Police Intervention Unit, in Kanifing, waar de NIA ook zetelt. Daar tekent u zich in en krijgt u een recorder en een camera om informatie te vergaren in Ibotown, Kanifing en Serrekunda. In 2009 wordt u bij een politieke rally in Ibotown betrapd terwijl u informatie verzamelt en u wordt geslagen op het hoofd en op de schouder.

Desalniettemin blijft u uw job in dezelfde regio uitvoeren. Zo zorgt informatie van u er voor dat Baba Li opgepakt wordt, vastgezet wordt en na zijn vrijlating uit Gambia vlucht. U weet niet wanneer dit is. In 2015 bent u aanwezig op een politieke meeting van de oppositiepartij UDP, u wordt betrappt terwijl u uw camera gebruikt en de veiligheidsmensen breken uw been. Vanaf dan werkt u minder en bent u vaak in het hospitaal. In december 2016 verliest Jammeh de verkiezingen en in januari 2017 komt zijn tegenstander, lid van de coalitie tegen Jammeh, aan de macht, namelijk Adama Barrow. Hierop worden Yankuba Bajie en Luis Gomez, uw oversten, gearresteerd. Wanneer u in het hospitaal, Banjul RVH, bent, voor verzorging van uw been waarschuwt de dokter u. Hij stelt dat de nieuwe veiligheidsmensen van president Barrow u zoeken. U besluit het land te verlaten en u gaat naar de luchthaven waar u in de rij voor om het even welke vlucht gaat staan, zo raakt u zonder ticket en zonder paspoort op een vlucht, via Dakar, naar België. U verlaat Gambia op 20 maart 2017 en komt aan op de Brussel Nationale luchthaven op 21 maart 2017, alwaar u aan de grens asiël aanvraagt.

U dient een identiteitskaart (X) in, vervallen op 14.02.2016.

B. Motivering

U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u **doelbewust gebrekkig meewerkt**; het is duidelijk dat u informatie over uw reisroute naar België probeert achter te houden. U beweert nooit een paspoort gehad te hebben (CGVS p. 3), nochtans vreemd voor iemand die een internationale vlucht neemt. U gaat dan ook over tot twijfelachtige en onwaarschijnlijke verklaringen omtrent uw vertrek en uw reisroute naar België. U probeert de vraag eerst te ontwijken, pas wanneer ze u drie maal gesteld wordt, geeft u een erg vaag antwoord (CGVS p. 6). U stelt dat u gewoon een vlucht in om het even welke richting neemt, en op goed geluk in een rij bent gaan staan en zo op een vlucht geraakt bent. Wanneer u er op gewezen wordt dat u toch op zijn minst een ticket moet hebben, stelt u van wel, maar dat u er geen heeft. De enige verklaring die u kan geven bij de verschillende kansen die u krijgt om uitleg te verschaffen over deze toch wel erg speciale situatie, is dat u geholpen bent door God (CGVS p. 6, p. 7). Nochtans heeft u bij uw interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesteld dat "iemand" op de luchthaven in Banjul u geholpen heeft (Verklaring DVZ punt 30), terwijl u het voor het CGVS op God houdt. U stelt zelf dat er een tussenlanding in Dakar geweest is, wat reizen zonder documenten of ticket natuurlijk nog onwaarschijnlijker maakt. Een tussenstop veronderstelt logischerwijs een verandering en controle van passagiers. U wordt er dan ook op gewezen dat er een ticket in uw administratief dossier zit, namelijk in het "Verslag Asielaanvraag" opgesteld door de Federale Politie. Daar staat ook in dat u een ticket Banjul-Dakar heeft en dat u dan bent blijven zitten tot in Brussel (zie administratief dossier), iets wat u bij gehoor door het CGVS ontkent (CGVS p. 7). Het ticket in het administratief dossier staat op naam van Lamin Barrow en Lamin Tunkara, met als zitjes 41E en 41D. Over Lamin Tunkara stelt u gewoon dat het een "andere jongen" is die "beweert" dat hij zo heet, u kent hem niet en u heeft hem gezien op de luchthaven maar u weet niet waar hij zit op het vliegtuig. Nochtans blijkt dus dat jullie zitjes vlak in elkaars buurt zijn, hiermee geconfronteerd stelt u dat het kan maar dat u niet meer weet (CGVS p. 7). U wordt dan ook gevraagd of u uw ticket en uw paspoort wegsmeet voor u bij de controle in Zaventem gekomen bent, u stelt hier op dat u gewoon aangegeven heeft dat u geen ticket of paspoort heeft en dat u uw identiteitskaart ingediend heeft (CGVS pp. 7-8). Deze zit inderdaad in uw administratief dossier, het CGVS wijst er op dat ze vervallen is op dd. 14/02/2016 en dat het uw identiteit op zich niet in twijfel trekt. **Echter is het duidelijk dat u, door de vage verklaringen over het zogenaamd reizen zonder document en zonder ticket, informatie over uw eigen persoon doelbewust wil achterhouden. Dit doet op zich al grote afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asiëlmotieven.**

Daarnaast kan het CGVS niet voorbijgaan aan het vage én tegenstrijdige karakter van uw verklaringen omtrent uw asiëlmotieven op zich en dan vooral omtrent uw rol als informant voor het repressieve regime van de ex-dictator Jammeh. **Zo weet u ten eerste niet duidelijk voor wie u eigenlijk specifiek werkt.** In eerste instantie stelt u "NIA, ik ben informant van de APRC, ik werkte voor de NIA, voor de baas van de NIA, ik zoek informatie en geef het aan hen" (CGVS p. 4). Nochtans is de APRC een politieke partij, namelijk die van ex-president Jammeh, en de NIA een agentschap binnen de staatsstructuur (zie informatie administratief dossier). Echter, veel doorslaggevender is dat u van zowel de NIA als de APRC niet weet waar de afkortingen voor staan. Nochtans beweert u van 2009 tot 2015 informant geweest te zijn (CGVS p. 4) en legt u gedurende het volledige gehoor de nadruk op de belangrijkheid van uw job voor uw overleven (CGVS pp. 12-13, p. 16). Wanneer u gevraagd wordt van wat NIA een afkorting is, stelt u: "National Intelligence Service, ik ben het vergeten, Nationale

Intelligence Something, Unit of Service, ik vergat het, sorry" (CGVS p. 9). Wanneer u gevraagd wordt of u dan een lid bent van de politieke partij APRC weet u het niet goed. U stelt eerst van niet, om het meteen te veranderen naar "ik gaf informatie, ik werkte voor hen, het is hetzelfde, het is automatisch" (CGVS p. 11). Zo lijkt het alsof u NIA en APRC niet van elkaar kan scheiden. Ook van de APRC weet u de volledige naam niet, u houdt het op "Armed Forces Provisional Ruling Council" (CGVS p. 11). Deze benaming slaat echter terug op AFPRC, zijnde de militaire raad die in 1994 onder leiding van de latere president Yahya Jammeh een staatsgreep pleegde (zie COI administratief dossier). Daarbij komt dat u beweert, voor nog een derde werkgever, namelijk de PIU, Police Intervention Unit, te werken (CGVS pp. 10-11), u stelt immers dat u in hun bureau in Kanifing gaat en daardoor voor hen werkt. Nochtans stelt u zelf dat PIU er is voor de veiligheid en NIA om mensen te arresteren en te mishandelen. U stelt dat de PIU de security forces zijn. U maakt dus zelf een onderscheid, maar u weet alweer niet voor wie u specifiek werkt. Wanneer u op uw fouten en onduidelijkheden gewezen wordt, blijkt u er niet veel om te geven. In eerste instantie stelt u dat u de naam van NIA wel kent en dat u ze gegeven heeft (CGVS p. 10). Echter, wordt u er op attent gemaakt dat u op uw eerste interview door DVZ beweert dat u voor de "National Intervention Unit" werkt (zie administratief dossier, verklaring DVZ punt 12 en vragenlijst CGVS), iets waaruit toch een andere natuur blijkt, die dichter lijkt aan de leunen bij de PIU, Police Intervention Unit", hierop stelt u dat het inderdaad National Intervention Unit is en spelt u, om nadruk te leggen "N I A". U lijkt niet te beseffen dat het acroniem niet overeenkomt. U wordt dan maar de echte naam, namelijk National Intelligence Agency (zie COI administratief dossier) medegedeeld, waarop u gewoon stelt dat u maar een informant bent. Of het nu Intelligence of iets anders is lijkt niet uit te maken. Nochtans zijn Intelligence en Intervention in natuur twee erg verschillende zaken en zou u, die zes jaar lang deze job uitoefent, dit duidelijk mogen weten (CGVS p. 10). Wanneer u er op gewezen wordt dat u ook de correcte naam van de APRC niet kent, stelt u gewoon dat u het wel kent (CGVS p. 13). U weet dat de NIA van naam veranderd is door de nieuwe regering, maar u kent de naam niet (CGVS p. 14). U heeft tevens **geen enkel formeel bewijs** van uw werk voor de NIA (CGVS p. 12), u stelt dat u geen uniform, of badge heeft (CGVS p. 9), dat enkel de "speciale" een badge hebben. U stelt dat het enige bewijs uw recorder en uw camera is (CGVS p. 12). **Dit alles is natuurlijk uitermate vaag én verward te noemen voor iemand die zes jaar lang voor dezelfde werkgever gewerkt heeft.**

Ook over spelers binnen de NIA waar het CGVS informatie over heeft weet u amper iets. U beweert in **2009 aangeworven te zijn als informant** (CGVS p. 4) rechtstreeks door het hoofd Yankuba Bajie (CGVS p. 4, p. 11). U speelt een persoonlijke band met deze persoon uit. Wanneer u gevraagd wordt in detail over uw aanwerving te vertellen blijft u echter uitermate vaag. U gaat bij Yankuba thuis, hij is een jeugdvriend uit de basisschool, en jullie praten over werk. Hij legt u uit wat het werk is; "zo en zo", en u aanvaardt het zonder probleem. U gaat sindsdien elke dag naar het bureau van de NIA (CGVS pp.11-12). Deze aanwerving verloopt dus uitermate eenvoudig voor een toch wel erg specifieke job, bovendien blijft u hier erg op de oppervlakte, nochtans wordt u om details gevraagd, en raakt u zelfs wanneer u verschillende kansen tot verduidelijking krijgt, ook hier, niet verder dan het poneren van simpele stellingen. Bovendien beweert u **rechtstreeks** onder de NIAbaas gewerkt te hebben (CGVS p. 12), u stelt dat Yankuba Bajie en Luis Gomez uw bazen zijn (CGVS p. 6). U zou dus, als gewone informant, rechtstreeks onder de top staan, nochtans blijft u ook over uw opdracht op zich uitermate vaag en oppervlakkig. Wanneer u gevraagd wordt waarom u, die gewoon zaken opneemt met een recorder, rechtstreeks moet rapporteren aan het hoofd, heeft u ook hier geen verdere verklaring voor dan jullie vermeende vriendschap (CGVS p. 12). Echter weet u niet dat Yankuba Bajie pas sinds 2013 (CGVS p. 14), zoals blijkt uit de COI (zie administratief dossier), het hoofd van de NIA is. **Het is dus onmogelijk dat hij u, als baas, in 2009 aangeworven heeft.** U kent Mussa Dibba niet, dat is de huidige directeur van de nieuwe Intelligence Service (zie COI administratief dossier) en hij is de vice-directeur van de NIA geweest (CGVS pp. 13-14). Ook Sheikh Omar Jeng kent u niet (CGVS p. 12, p. 14), terwijl deze samen met uw baas en jeugdvriend Yankuba gearresteerd is en ook een belangrijke functie gehad heeft (zie COI administratief dossier). Ook van de andere NIA-leden die gearresteerd zijn (zie COI administratief dossier) kent u er geen enkele (CGVS p. 17); "Baboucarr Sallah? Ken ik niet Yusupha Jammeh? Gehoord, ken ik niet Wat heeft u gehoord? Nee nee, ik weet niets over hem Haruna Susso? Zelfde, ik weet niets Tamba Mansaray? Zelfde ik weet niets Lamin Darboe? Zelfde Lamin Lang Sanyang? Ken ik niet. Dat zijn de namen van iedereen van de NIA die is opgepakt door Barrow, u kent enkel de baas, voor de rest niets, u zou op zijn minst één van hen moeten kennen als u al die jaren voor hen gewerkt heeft. Ik ken Luis Gomez, die ken ik, deze hielp mij en wierf aan Yankuba en Luis Gomez ken ik ook, er zijn heel veel mensen, ik kan niet iedereen kennen, ik kan ze gewoon zo zien, dat is mijn zorg niet, ik ken ze niet, zij kennen mij ook niet." U stelt gewoon dat de anderen niet kent en niet verder gaat dan een begroeting (CGVS p. 14). **U raakt dan ook niet verder dan het poneren van twee namen van leidinggevendenden die uitgebreid in de media gekomen zijn, met louter stellen dat u deze namen kent, toont u op geen enkele manier een persoonlijke of professionele band aan.**

Ook uw opdracht op zich of wat u concreet doet kan u op geen enkel moment duidelijk omschrijven. Nochtans krijgt u daar uitgebreid de kans toe (CGVS pp. 12-14). U gaat naar het bureau om uw aanwezigheid aan te geven en u gaat terug weg (CGVS p. 14). Over wat er gebeurt met de informatie die u deelt, strandt u in algemeenheden als "ontslagen" en "mishandelingen" of "opsluitingen" (CGVS p. 13). Hiermee maakt u op geen enkele manier duidelijk dat u hier zelf aan meegewerkt heeft. Hieronder volgt een veelzeggend citaat (CGVS p. 14). "Daarnaast blijft u erg vaag over wat u zes jaar lang gedaan heeft in een heel specifieke context en kan u amper zeggen hoe u zich daar bij voelde, nochtans verradt u uw eigen volk en familie? Wat ik zeg is, Yankabu Bajie, ik ben gewoon een informant en mensen die bij NIA werken zijn er heel veel, ik ken die mensen niet, ik ken velen niet, die mensen die daar werken, kennen mij niet, sommige is gewoon "groetjes, hoe gaat het, goed", ik ga de zaken doen, ga buiten, ik ben weg. U moet toch op zijn minst een opdracht krijgen? "informatie" is het, ze geven me een recorder, ik neem stemmen van mensen van buiten, en geef het terug. Dat is het? Ja, dat is het. Ja, wat mensen zeggen buiten, dat is alles, dan gaan ze die mensen pakken en ondervragen ja. Dat is alles." U kan op geen enkel moment het oppervlakkige overstijgen, zelfs niet wanneer u om concrete informatie gevraagd wordt (CGVS p. 10); "Maar concreet, u bent nogal vaag, zijn er mensen waarvan u informatie deelde waarvan u weet dat ze in de gevangenis beland zijn of gedood zijn? Ik kan die allemaal hun naam niet zeggen. Wilt u de naam niet zeggen of weet u de naam niet? Nee, ik ken hun namen niet, als ik zeg dat ik hun namen zeg, lieg ik, ik wil niet liegen, ik heb een opname apparaat, ik zit bij die mensen, ik neem zaken op. U zal me toch moeten uitleggen hoe het gaat om informatie te delen over mensen als u niet eens hun naam weet? Er zijn plaatsen voor de regering, andere plaatsen waar gewoon mensen zitten te praten, te palaveren. " Verderop blijkt u plots wel één naam te kennen, die van Baba Li (CGVS p. 11), maar u kan niet zeggen welke informatie u over hem gedeeld heeft (CGVS p. 12) of wanneer de situatie met Baba Li zich voorgedaan heeft (CGVS pp.13-14). Ook beweert u in eerste instantie in 2015 gestopt te zijn nadat uw been gebroken is (CGVS p. 4), terwijl u het verderop houdt op het afbouwen van uw activiteiten (CGVS p. 16).

Verder, u zit in een uitzonderlijke situatie, als Mandinka die voor Yahyah Jammeh en zijn diensten werkt (CGVS pp. 4-5). U stelt zelfs een aanhanger van Jammeh te zijn (CGVS p.5). Volgens uw eigen verklaringen heeft Jammeh een erg slechte verhouding met de Mandinka's. Daarbij komt dat ook uw eigen familie tegen Jammeh is (CGVS p. 9). U zou hier dus een duidelijke uitleg over moeten kunnen verschaffen. **Echter, u kan niet overtuigen waarom u, als Mandinka uit een anti-Jammeh familie dan wel een aanhanger bent.** Ook hier ontwijkt u om duidelijk te antwoorden omtrent uw politieke overtuiging, u laat in het midden of u werkt voor Jammeh of een aanhanger bent (CGVS p. 9). En wanneer u gewezen wordt op de specifieke context van uw Mandinka-achtergrond binnen de NIA gaat u over tot een erg algemeen en ontwijkend en verward antwoord; "Wat is de verhouding tussen Jammeh en de Mandinka's, kan u me dat eens uitleggen? Dat is kritisch tussen Jammeh en de Mandinka's, velen zeggen dat hij mensen vermoordde, dus ik ga niet daar diep op in gaan, hij heeft veel Mandinka's opgepakt en gedood dus, ik kan niet diep gaan. Ik heb geen woorden er voor aub. Maar u moet nu natuurlijk wel beseffen dat u zelf zegt dat u daar aan heeft meegewerkt? Ja ja, ik weet het. Maar wij moeten dus wel weten waarom u niet kan terugkeren, dus u gaat meer info moeten geven? Jammeh heeft mensen gepakt en mishandeld, gedood en in de gevangenis gestoken, hij heeft veel kapot gemaakt, dat heeft gemaakt dat de mandinka's, want zij zijn de meerderheid, ze zijn boos op hem, en Jammeh die scheldt en zegt veel vuile woorden aan de Mandinka's en heeft geen respect, en velen zijn heel heel boos op hem, dan hebben ze gezegd, we gaan nu een plan vinden een manier om hem weg te jagen van hier. Er is een partij dat is UDP die zijn echte oppositie, tegen hem, dat is nu de grootste partij, ze hebben manieren gevonden dus ze hadden Darboe gepakt, in de gevangenis gestoken en Solo Sandeng hebben ze dood gemaakt, ze hebben Darboe gepakt met heel veel mensen, mee in de gevangenis. Heeft u daar aan meegewerkt? Ja, ik heb Jammeh geholpen in de zin dat ik altijd informatie aan hen geef, over mensen die niet van hem houden, dus die informatie geef ik aan hem, dus dan gaan ze die mensen pakken of ze ontslagen ze, of ze doden ze, nu de nieuwe regering er is, de mensen die dat hebben gedaan, ze hebben de leider (wijst naar naam Bagie) gepakt, dus die vertellen ze, ok, we hebben zo veel gepakt , zo op die manier, deze werkte er aan mee, wie deed wat, dus omdat ik in die groep was, dan heb ik mijn best gedaan, een weg gevonden om te vluchten, wij allemaal, die andere zag ik niet, ik weet niet waar ze zijn. (CGVS pp. 9-10)" Hoewel u dus een aanhanger beweert te zijn en beweert op Jammeh gestemd te hebben (CGVS p. 5) bij de laatste verkiezingen, spreekt u zich plots erg negatief over hem uit. **Hieruit blijkt toch dat u eerder geen aanhanger bent en dat u dus, door uw werk, een intern conflict zou moeten hebben tussen wat u doet en wat u voelt of denkt. Echter u kan niet stellen hoe u zich daarbij voelt, het verraden van uw eigen etnie.** Uw eigen volk is onderdrukt door Jammeh, u zit tussen uw eigen familie en vrienden om ze te verraden zonder probleem, hoe voelde u zich daar dan bij? Voelen? Ja Ik heb hier spijt van, want ik ben ja een

volwassen man, ik heb geen werk, geen inkomsten, dan heb ik gezien dat ik dat werk, er mee, kan overleven, maar het is niet iets dat ik echt wil, het is tegen mijn zin. U doet het, maar het is tegen uw zin, leg dat eens wat meer uit? Het is niet de bedoeling om die dingen te doen, mijn werk wat ik doe, ik doe het om iets te verdienen, maar ik heb spijt, en ik ben echt tegen de mishandeling die ze deden om iemand te pakken, ik ben er niet echt voor.” (CGVS p. 13). Naast het vage en alweer ontwijkende karakter, blijkt u, alweer, geen voorstander van de praktijken van de NIA te zijn.

Een job als informant veronderstelt logischerwijs **discretie**. Maar daar blijkt in uw verklaringen **weinig van aan**. U wandelt dagelijks het bureau van PIU en NIA in uw eigen wijk Kanifing (CGVS p. 4, CGVS p. 11) binnen. **Nochtans, u gaat gewoon in het bureau binnen al die jaren, toch vrij openlijk? Mensen kunnen u zo maar zien, maar eigenlijk gebeurt er helemaal niets, ook al neemt u die risico's? Ja, dat is het leven, in het leven moet je risico nemen om te overleven, je moet overleven, daar gaat het over.** (CGVS p. 17) U kan dit dus niet verklaren, buiten uw nood aan overleven. Zo blijkt u bovendien in 2015 met een camera betrapte te zijn op een UDP-meeting, wanneer u er op gewezen wordt dat dit weinig discreet is, stelt u dat het de manier waarop u het doet is, u staat ergens discreet en u draagt een “groot kleed” (CGVS p. 15). Dit is ook weer vaag te noemen. U wordt gevraagd of er mensen geweest zijn die vermoedens gehad hebben over uw rol als informant, waarop u stelt dat u in 2009 al betrapte geweest bent (CGVS p. 15). Hierop wordt u om uitleg gevraagd, hoe dat dan gaat, nog 6 jaar lang informant zijn, terwijl u van in het begin al gekend bent als informant, waarop u enkel stelt dat u werk nodig heeft, en een tweede keer niet antwoordt op de vraag (CGVS p. 15). Bovendien stelt u dat uw eerste betrapting, in 2009, op een politieke meeting in Ibotown is (CGVS p. 16) én dat u erna uw job als informant gewoon in dezelfde buurten, namelijk in Serrekunda, uitoefent (CGVS p. 16). Ook hiermee wordt u geconfronteerd, maar u kan niet verklaren waarom u tussen 2009 en 2015 dan geen problemen kent, hoewel u in dezelfde buurt al betrapte geweest bent. Ook hier grijpt u terug naar de nood aan het hebben van een job (CGVS p. 16). Het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat u tussen 2009 en 2015 uw job als informant probleemloos zou kunnen uitoefenen zonder dat u met enige geloofwaardige en diepgaande uitleg komt. Iedere keer u geconfronteerd wordt met uw vaagheid of wanneer u om meer uitleg gevraagd wordt, grijpt u terug naar hetzelfde ontwijkende antwoord, namelijk het hebben van werk en de nood om te overleven (bijvoorbeeld CGVS pp. 12-13). Zo stelt u tevens verschillende malen dat u geen werk heeft, om het dan meteen te veranderen naar het feit dat u eigenlijk wel een business heeft, maar dat die niet veel opbrengt (CGVS p. 8, pp. 12-13). Daarnaast is de overheid natuurlijk bitter weinig met een informant die gekend staat als informant en bijgevolg dus niet vertrouwd wordt. Ook over de manier waarop u het vertrouwen wint van de mensen om zo informatie te delen kan u niet overtuigen, u blijft alweer uitermate oppervlakkig en vaag voor iemand die zes jaar lang informant geweest is voor een repressief regime. “Vertel dan eens in detail hoe u het vertrouwen wint om informatie te krijgen, in dit klimaat van wantrouwen dat u zelf omschrijft? Ik maak me klaar als een moslim, ik ben een moslim en ik zit tussen mijn familie en vrienden en tussen mijn stam die mandinka's, ik zit tussen hen en ik maak me klaar als een moslim, ik draag geen kleren waarvan mensen zeggen ah die die is niet te vertrouwen. (CGVS p. 13)”

Ook uw asielmotieven op zich zijn uitermate vaag. U kan niet zeggen wie u geslagen heeft en uw been gebroken heeft in 2015, u houdt het op “veiligheid” (CGVS p. 7). Over de meeting waarover u informatie moet verschaffen op dat moment raakt u niet verder dan dat het een UDP-campagne was in Ibotown (CGVS pp. 3-4, p. 14), zonder enige concrete informatie over de inhoud te geven. Nochtans zou die in uw hoedanigheid als informant net belangrijk zijn. Wie u dan nu zoekt weet u ook niet concreet, verder dan “de veiligheid van de nieuwe regering” (CGVS p. 6) en dat er problemen zijn sinds president Barrow de macht heeft voor mensen zoals u (CGVS p. 17), raakt u niet. U vreest dat de gearresteerde NIA-leden informatie over u zullen doorgeven (CGVS p. 6), maar zoals eerder al besproken is het duidelijk dat u geen echte band met hen heeft.

Uit dit alles blijkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat uw werkelijk als informant heeft gewerkt voor de veiligheidsdienst onder ex-president Jammeh en dat u in dat verband vervolgd zou zijn geweest.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voort verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van artikel 1, A van het “*Vluchtelingenverdrag van Genève*”, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het non-refoulementbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“U kan niet aannemelijk maken dat u een persoonlijke vrees heeft zoals bepaald in de Conventie van Genève of dat u recht zou hebben op bescherming onder het subsidiair beschermingsstatuut.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u **doelbewust gebrekkig meewerkt**; het is duidelijk dat u informatie over uw reisroute naar België probeert achter te houden. U beweert nooit een paspoort gehad te hebben (CGVS p. 3), nochtans vreemd voor iemand die een internationale vlucht neemt. U gaat dan ook over tot twijfelachtige en onwaarschijnlijke verklaringen omtrent uw vertrek en uw reisroute naar België. U probeert de vraag eerst te ontwijken, pas wanneer ze u drie maal gesteld wordt, geeft u een erg vaag antwoord (CGVS p. 6). U stelt dat u gewoon een vlucht in om het even welke richting neemt, en op goed geluk in een rij bent gaan staan en zo op een vlucht geraakt bent. Wanneer u er op gewezen wordt dat u toch op zijn minst een ticket moet hebben, stelt u van wel, maar dat u er geen heeft. De enige verklaring die u kan geven bij de verschillende kansen die u krijgt om uitleg te verschaffen over deze toch wel erg speciale situatie, is dat u geholpen bent door God (CGVS p. 6, p. 7). Nochtans heeft u bij uw interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesteld dat “iemand” op de luchthaven in Banjul u geholpen heeft (Verklaring DVZ punt 30), terwijl u het voor het CGVS op God houdt. U stelt zelf dat er een tussenlanding in Dakar geweest is, wat reizen zonder documenten of ticket natuurlijk nog onwaarschijnlijker maakt. Een tussenstop veronderstelt logischerwijs een verandering en controle van passagiers. U wordt er dan ook op gewezen dat er een ticket in uw administratief dossier zit, namelijk in het “Verslag Asielaanvraag” opgesteld door de Federale Politie. Daar staat ook in dat u een ticket Banjul-Dakar heeft en dat u dan bent blijven zitten tot in Brussel (zie administratief dossier), iets wat u bij gehoor door het CGVS ontkent (CGVS p. 7). Het ticket in het administratief dossier staat op naam van Lamin Barrow en Lamin Tunkara, met als zitjes 41E en 41D. Over Lamin Tunkara stelt u gewoon dat het

een "andere jongen" is die "beweert" dat hij zo heet, u kent hem niet en u heeft hem gezien op de luchthaven maar u weet niet waar hij zit op het vliegtuig. Nochtans blijkt dus dat jullie zitjes vlak in elkaars buurt zijn, hiermee geconfronteerd stelt u dat het kan maar dat u niet meer weet (CGVS p. 7). U wordt dan ook gevraagd of u uw ticket en uw paspoort wegsmeet voor u bij de controle in Zaventem gekomen bent, u stelt hier op dat u gewoon aangegeven heeft dat u geen ticket of paspoort heeft en dat u uw identiteitskaart ingediend heeft (CGVS pp.7-8). Deze zit inderdaad in uw administratief dossier, het CGVS wijst er op dat ze vervallen is op dd. 14/02/2016 en dat het uw identiteit op zich niet in twijfel trekt. **Echter is het duidelijk dat u, door de vage verklaringen over het zogenaamd reizen zonder document en zonder ticket, informatie over uw eigen persoon doelbewust wil achterhouden. Dit doet op zich al grote afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.**

Daarnaast kan het CGVS niet voorbijgaan aan het vage én tegenstrijdige karakter van uw verklaringen omtrent uw asielmotieven op zich en dan vooral omtrent uw rol als informant voor het repressieve regime van de ex-dictator Jammeh. **Zo weet u ten eerste niet duidelijk voor wie u eigenlijk specifiek werkt.** In eerste instantie stelt u "NIA, ik ben informant van de APRC, ik werkte voor de NIA, voor de baas van de NIA, ik zoek informatie en geef het aan hen" (CGVS p. 4). Nochtans is de APRC een politieke partij, namelijk die van ex-president Jammeh, en de NIA een agentschap binnen de staatsstructuur (zie informatie administratief dossier). Echter, veel doorslaggevend is dat u van zowel de NIA als de APRC niet weet waar de afkortingen voor staan. Nochtans beweert u van 2009 tot 2015 informant geweest te zijn (CGVS p. 4) en legt u gedurende het volledige gehoor de nadruk op de belangrijkheid van uw job voor uw overleven (CGVS pp. 12-13, p. 16). Wanneer u gevraagd wordt van wat NIA een afkorting is, stelt u: "National Intelligence Service, ik ben het vergeten, Nationale Intelligence Something, Unit of Service, ik vergat het, sorry" (CGVS p. 9). Wanneer u gevraagd wordt of u dan een lid bent van de politieke partij APRC weet u het niet goed. U stelt eerst van niet, om het meteen te veranderen naar "ik gaf informatie, ik werkte voor hen, het is hetzelfde, het is automatisch" (CGVS p. 11). Zo lijkt het alsof u NIA en APRC niet van elkaar kan scheiden. Ook van de APRC weet u de volledige naam niet, u houdt het op "Armed Forces Provisional Ruling Council" (CGVS p. 11). Deze benaming slaat echter terug op AFPRC, zijnde de militaire raad die in 1994 onder leiding van de latere president Yahya Jammeh een staatsgreep pleegde (zie COI administratief dossier). Daarbij komt dat u beweert, voor nog een derde werkgever, namelijk de PIU, Police Intervention Unit, te werken (CGVS pp. 10-11), u stelt immers dat u in hun bureau in Kanifing gaat en daardoor voor hen werkt. Nochtans stelt u zelf dat PIU er is voor de veiligheid en NIA om mensen te arresteren en te mishandelen. U stelt dat de PIU de security forces zijn. U maakt dus zelf een onderscheid, maar u weet alweer niet voor wie u specifiek werkt. Wanneer u op uw fouten en onduidelijkheden gewezen wordt, blijkt u er niet veel om te geven. In eerste instantie stelt u dat u de naam van NIA wel kent en dat u ze gegeven heeft (CGVS p. 10). Echter, wordt u er op attent gemaakt dat u op uw eerste interview door DVZ beweert dat u voor de "National Intervention Unit" werkt (zie administratief dossier, verklaring DVZ punt 12 en vragenlijst CGVS), iets waaruit toch een andere natuur blijkt, die dichter lijkt aan de leunen bij de PIU, Police Intervention Unit", hierop stelt u dat het inderdaad National Intervention Unit is en spelt u, om nadruk te leggen "N I A". U lijkt niet te beseffen dat het acroniem niet overeenkomt. U wordt dan maar de echte naam, namelijk National Intelligence Agency (zie COI administratief dossier) medegedeeld, waarop u gewoon stelt dat u maar een informant bent. Of het nu Intelligence of iets anders is lijkt niet uit te maken. Nochtans zijn Intelligence en Intervention in natuur twee erg verschillende zaken en zou u, die zes jaar lang deze job uitoefent, dit duidelijk mogen weten (CGVS p. 10). Wanneer u er op gewezen wordt dat u ook de correcte naam van de APRC niet kent, stelt u gewoon dat u het wel kent (CGVS p. 13). U weet dat de NIA van naam veranderd is door de nieuwe regering, maar u kent de naam niet (CGVS p. 14). U heeft tevens **geen enkel formeel bewijs** van uw werk voor de NIA (CGVS p. 12), u stelt dat u geen uniform, of badge heeft (CGVS p. 9), dat enkel de "speciale" een badge hebben. U stelt dat het enige bewijs uw recorder en uw camera is (CGVS p. 12). **Dit alles is natuurlijk uitermate vaag én verward te noemen voor iemand die zes jaar lang voor dezelfde werkgever gewerkt heeft.**

Ook over spelers binnen de NIA waar het CGVS informatie over heeft weet u amper iets. U beweert in 2009 aangeworven te zijn als informant (CGVS p. 4) rechtstreeks door het hoofd Yankuba Bajie (CGVS p. 4, p. 11). U speelt een persoonlijke band met deze persoon uit. Wanneer u gevraagd wordt in detail over uw aanwerving te vertellen blijft u echter uitermate vaag. U gaat bij Yankuba thuis, hij is een jeugdvriend uit de basisschool, en jullie praten over werk. Hij legt u uit wat het werk is; "zo en zo", en u aanvaardt het zonder probleem. U gaat sindsdien elke dag naar het bureau van de NIA (CGVS pp.11-12). Deze aanwerving verloopt dus uitermate eenvoudig voor een toch wel erg specifieke job, bovendien blijft u hier erg op de oppervlakte, nochtans wordt u om details gevraagd, en raakt u zelfs wanneer u verschillende kansen tot verduidelijking krijgt, ook hier, niet verder dan het poneren van simpele stellingen. Bovendien beweert u **rechtstreeks** onder de NIAbaas gewerkt te hebben (CGVS p.

12), u stelt dat Yankuba Bajie en Luis Gomez uw bazen zijn (CGVS p. 6). U zou dus, als gewone informant, rechtstreeks onder de top staan, nochtans blijft u ook over uw opdracht op zich uitermate vaag en oppervlakkig. Wanneer u gevraagd wordt waarom u, die gewoon zaken opneemt met een recorder, rechtstreeks moet rapporteren aan het hoofd, heeft u ook hier geen verdere verklaring voor dan jullie vermeende vriendschap (CGVS p. 12). Echter weet u niet dat Yankuba Bajie pas sinds 2013 (CGVS p. 14), zoals blijkt uit de COI (zie administratief dossier), het hoofd van de NIA is. **Het is dus onmogelijk dat hij u, als baas, in 2009 aangeworven heeft.** U kent Mussa Dibba niet, dat is de huidige directeur van de nieuwe Intelligence Service (zie COI administratief dossier) en hij is de vice-directeur van de NIA geweest (CGVS pp. 13-14). Ook Sheikh Omar Jeng kent u niet (CGVS p. 12, p. 14), terwijl deze samen met uw baas en jeugdvriend Yankuba gearresteerd is en ook een belangrijke functie gehad heeft (zie COI administratief dossier). Ook van de andere NIA-leden die gearresteerd zijn (zie COI administratief dossier) kent u er geen enkele (CGVS p. 17); "Baboucarr Sallah? Ken ik niet Yusupha Jammeh? Gehoord, ken ik niet Wat heeft u gehoord? Nee nee, ik weet niets over hem Haruna Susso? Zelfde, ik weet niets Tamba Mansaray? Zelfde ik weet niets Lamin Darboe? Zelfde Lamin Lang Sanyang? Ken ik niet. Dat zijn de namen van iedereen van de NIA die is opgepakt door Barrow, u kent enkel de baas, voor de rest niets, u zou op zijn minst één van hen moeten kennen als u al die jaren voor hen gewerkt heeft. Ik ken Luis Gomez, die ken ik, deze hielp mij en wierf aan Yankuba en Luis Gomez ken ik ook, er zijn heel veel mensen, ik kan niet iedereen kennen, ik kan ze gewoon zo zien, dat is mijn zorg niet, ik ken ze niet, zij kennen mij ook niet." U stelt gewoon dat de anderen niet kent en niet verder gaat dan een begroeting (CGVS p. 14). **U raakt dan ook niet verder dan het poneren van twee namen van leidinggevendenden die uitgebreid in de media gekomen zijn, met louter stellen dat u deze namen kent, toont u op geen enkele manier een persoonlijke of professionele band aan.**

Ook uw opdracht op zich of wat u concreet doet kan u op geen enkel moment duidelijk omschrijven. Nochtans krijgt u daar uitgebreid de kans toe (CGVS pp. 12-14). U gaat naar het bureau om uw aanwezigheid aan te geven en u gaat terug weg (CGVS p. 14). Over wat er gebeurt met de informatie die u deelt, strandt u in algemeenheden als "ontslagen" en "mishandelingen" of "opsluitingen" (CGVS p. 13). Hiermee maakt u op geen enkele manier duidelijk dat u hier zelf aan meegewerkt heeft. Hieronder volgt een veelzeggend citaat (CGVS p. 14). "Daarnaast blijft u erg vaag over wat u zes jaar lang gedaan heeft in een heel specifieke context en kan u amper zeggen hoe u zich daar bij voelde, nochtans verraadt u uw eigen volk en familie? Wat ik zeg is, Yankabu Bajie, ik ben gewoon een informant en mensen die bij NIA werken zijn er heel veel, ik ken die mensen niet, ik ken velen niet, die mensen die daar werken, kennen mij niet, sommige is gewoon "groetjes, hoe gaat het, goed", ik ga de zaken doen, ga buiten, ik ben weg. U moet toch op zijn minst een opdracht krijgen? "informatie" is het, ze geven me een recorder, ik neem stemmen van mensen van buiten, en geef het terug. Dat is het? Ja, dat is het. Ja, wat mensen zeggen buiten, dat is alles, dan gaan ze die mensen pakken en ondervragen ja. Dat is alles." U kan op geen enkel moment het oppervlakkige overstijgen, zelfs niet wanneer u om concrete informatie gevraagd wordt (CGVS p. 10); "Maar concreet, u bent nogal vaag, zijn er mensen waarvan u informatie deelde waarvan u weet dat ze in de gevangenis beland zijn of gedood zijn? Ik kan die allemaal hun naam niet zeggen. Wilt u de naam niet zeggen of weet u de naam niet? Nee, ik ken hun namen niet, als ik zeg dat ik hun namen zeg, lieg ik, ik wil niet liegen, ik heb een opname apparaat, ik zit bij die mensen, ik neem zaken op. U zal me toch moeten uitleggen hoe het gaat om informatie te delen over mensen als u niet eens hun naam weet? Er zijn plaatsen voor de regering, andere plaatsen waar gewoon mensen zitten te praten, te palaveren. " Verderop blijkt u plots wel één naam te kennen, die van Baba Li (CGVS p. 11), maar u kan niet zeggen welke informatie u over hem gedeeld heeft (CGVS p. 12) of wanneer de situatie met Baba Li zich voorgedaan heeft (CGVS pp.13-14). Ook beweert u in eerste instantie in 2015 gestopt te zijn nadat uw been gebroken is (CGVS p. 4), terwijl u het verderop houdt op het afbouwen van uw activiteiten (CGVS p. 16).

Verder, u zit in een uitzonderlijke situatie, als Mandinka die voor Yahyah Jammeh en zijn diensten werkt (CGVS pp. 4-5). U stelt zelfs een aanhanger van Jammeh te zijn (CGVS p.5). Volgens uw eigen verklaringen heeft Jammeh een erg slechte verhouding met de Mandinka's. Daarbij komt dat ook uw eigen familie tegen Jammeh is (CGVS p. 9). U zou hier dus een duidelijke uitleg over moeten kunnen verschaffen. **Echter, u kan niet overtuigen waarom u, als Mandinka uit een anti-Jammeh familie dan wel een aanhanger bent.** Ook hier ontwijkt u om duidelijk te antwoorden omtrent uw politieke overtuiging, u laat in het midden of u werkt voor Jammeh of een aanhanger bent (CGVS p. 9). En wanneer u gewezen wordt op de specifieke context van uw Mandinka-achtergrond binnen de NIA gaat u over tot een erg algemeen en ontwijkend en verward antwoord; "Wat is de verhouding tussen Jammeh en de Mandinka's, kan u me dat eens uitleggen? Dat is kritisch tussen Jammeh en de Mandinka's, velen zeggen dat hij mensen vermoordde, dus ik ga niet daar diep op in gaan, hij heeft veel Mandinka's opgepakt en gedood dus, ik kan niet diep gaan. Ik heb geen woorden er voor aub. Maar u moet nu

natuurlijk wel beseffen dat u zelf zegt dat u daar aan heeft meegewerkt? Ja ja, ik weet het. Maar wij moeten dus wel weten waarom u niet kan terugkeren, dus u gaat meer info moeten geven? Jammeh heeft mensen gepakt en mishandeld, gedood en in de gevangenis gestoken, hij heeft veel kapot gemaakt, dat heeft gemaakt dat de mandinka's, want zij zijn de meerderheid, ze zijn boos op hem, en Jammeh die scheldt en zegt veel vuile woorden aan de Mandinka's en heeft geen respect, en velen zijn heel heel boos op hem, dan hebben ze gezegd, we gaan nu een plan vinden een manier om hem weg te jagen van hier. Er is een partij dat is UDP die zijn echte oppositie, tegen hem, dat is nu de grootste partij, ze hebben manieren gevonden dus ze hadden Darboe gepakt, in de gevangenis gestoken en Solo Sandeng hebben ze dood gemaakt, ze hebben Darboe gepakt met heel veel mensen, mee in de gevangenis. Heeft u daar aan meegewerkt? Ja, ik heb Jammeh geholpen in de zin dat ik altijd informatie aan hen geef, over mensen die niet van hem houden, dus die informatie geef ik aan hem, dus dan gaan ze die mensen pakken of ze ontslagen ze, of ze doden ze, nu de nieuwe regering er is, de mensen die dat hebben gedaan, ze hebben de leider (wijst naar naam Bagie) gepakt, dus die vertellen ze, ok, we hebben zo veel gepakt, zo op die manier, deze werkte er aan mee, wie deed wat, dus omdat ik in die groep was, dan heb ik mijn best gedaan, een weg gevonden om te vluchten, wij allemaal, die andere zag ik niet, ik weet niet waar ze zijn. (CGVS pp. 9-10)" Hoewel u dus een aanhanger beweert te zijn en beweert op Jammeh gestemd te hebben (CGVS p. 5) bij de laatste verkiezingen, spreekt u zich plots erg negatief over hem uit. **Hieruit blijkt toch dat u eerder geen aanhanger bent en dat u dus, door uw werk, een intern conflict zou moeten hebben tussen wat u doet en wat u voelt of denkt. Echter u kan niet stellen hoe u zich daarbij voelt, het verraden van uw eigen etnie.** Uw eigen volk is onderdrukt door Jammeh, u zit tussen uw eigen familie en vrienden om ze te verraden zonder probleem, hoe voelde u zich daar dan bij? Voelen? Ja Ik heb hier spijt van, want ik ben ja een volwassen man, ik heb geen werk, geen inkomsten, dan heb ik gezien dat ik dat werk, er mee, kan overleven, maar het is niet iets dat ik echt wil, het is tegen mijn zin. U doet het, maar het is tegen uw zin, leg dat eens wat meer uit? Het is niet de bedoeling om die dingen te doen, mijn werk wat ik doe, ik doe het om iets te verdienen, maar ik heb spijt, en ik ben echt tegen de mishandeling die ze deden om iemand te pakken, ik ben er niet echt voor." (CGVS p. 13). Naast het vage en alweer ontwijkende karakter, blijkt u, alweer, geen voorstander van de praktijken van de NIA te zijn.

Een job als informant veronderstelt logischerwijs **discretie**. Maar daar blijkt in uw verklaringen **weinig van aan**. U wandelt dagelijks het bureau van PIU en NIA in uw eigen wijk Kanifing (CGVS p. 4, CGVS p. 11) binnen. **Nochtans, u gaat gewoon in het bureau binnen al die jaren, toch vrij openlijk? Mensen kunnen u zo maar zien, maar eigenlijk gebeurt er helemaal niets, ook al neemt u die risico's? Ja, dat is het leven, in het leven moet je risico nemen om te overleven, je moet overleven, daar gaat het over.** (CGVS p. 17) U kan dit dus niet verklaren, buiten uw nood aan overleven. Zo blijkt u bovendien in 2015 met een camera betrapte te zijn op een UDP-meeting, wanneer u er op gewezen wordt dat dit weinig discreet is, stelt u dat het de manier waarop u het doet is, u staat ergens discreet en u draagt een "groot kleed" (CGVS p. 15). Dit is ook weer vaag te noemen. U wordt gevraagd of er mensen geweest zijn die vermoedens gehad hebben over uw rol als informant, waarop u stelt dat u in 2009 al betrapte geweest bent (CGVS p. 15). Hierop wordt u om uitleg gevraagd, hoe dat dan gaat, nog 6 jaar lang informant zijn, terwijl u van in het begin al gekend bent als informant, waarop u enkel stelt dat u werk nodig heeft, en een tweede keer niet antwoordt op de vraag (CGVS p. 15). Bovendien stelt u dat uw eerste betrapting, in 2009, op een politieke meeting in Ibotown is (CGVS p. 16) én dat u erna uw job als informant gewoon in dezelfde buurten, namelijk in Serrekunda, uitoefent (CGVS p. 16). Ook hiermee wordt u geconfronteerd, maar u kan niet verklaren waarom u tussen 2009 en 2015 dan geen problemen kent, hoewel u in dezelfde buurt al betrapte geweest bent. Ook hier grijpt u terug naar de nood aan het hebben van een job (CGVS p. 16). Het is dan ook ronduit ongeloofwaardig dat u tussen 2009 en 2015 uw job als informant probleemloos zou kunnen uitoefenen zonder dat u met enige geloofwaardige en diepgaande uitleg komt. Iedere keer u geconfronteerd wordt met uw vaagheid of wanneer u om meer uitleg gevraagd wordt, grijpt u terug naar hetzelfde ontwijkende antwoord, namelijk het hebben van werk en de nood om te overleven (bijvoorbeeld CGVS pp. 12-13). Zo stelt u tevens verschillende malen dat u geen werk heeft, om het dan meteen te veranderen naar het feit dat u eigenlijk wel een business heeft, maar dat die niet veel opbrengt (CGVS p. 8, pp. 12-13). Daarnaast is de overheid natuurlijk bitter weinig met een informant die gekend staat als informant en bijgevolg dus niet vertrouwd wordt. Ook over de manier waarop u het vertrouwen wint van de mensen om zo informatie te delen kan u niet overtuigen, u blijft alweer uitermate oppervlakkig en vaag voor iemand die zes jaar lang informant geweest is voor een repressief regime. "Vertel dan eens in detail hoe u het vertrouwen wint om informatie te krijgen, in dit klimaat van wantrouwen dat u zelf omschrijft? Ik maak me klaar als een moslim, ik ben een moslim en ik zit tussen mijn familie en vrienden en tussen mijn stam die mandinka's, ik zit tussen hen en ik maak me klaar als een moslim, ik draag geen kleren waarvan mensen zeggen ah die die is niet te vertrouwen. (CGVS p. 13)"

Ook uw asielmotieven op zich zijn uitermate vaag. U kan niet zeggen wie u geslagen heeft en uw been gebroken heeft in 2015, u houdt het op "veiligheid" (CGVS p. 7). Over de meeting waarover u informatie moet verschaffen op dat moment raakt u niet verder dan dat het een UDP-campagne was in Ibotown (CGVS pp. 3-4, p. 14), zonder enige concrete informatie over de inhoud te geven. Nochtans zou die in uw hoedanigheid als informant net belangrijk zijn. Wie u dan nu zoekt weet u ook niet concreet, verder dan "de veiligheid van de nieuwe regering" (CGVS p. 6) en dat er problemen zijn sinds president Barrow de macht heeft voor mensen zoals u (CGVS p. 17), raakt u niet. U vreest dat de gearresteerde NIA-leden informatie over u zullen doorgeven (CGVS p. 6), maar zoals eerder al besproken is het duidelijk dat u geen echte band met hen heeft.

Uit dit alles blijkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat uw werkelijk als informant heeft gewerkt voor de veiligheidsdienst onder ex-president Jammeh en dat u in dat verband vervolgd zou zijn geweest."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad merkt vooreerst op dat de in het verzoekschrift opgenomen theoretische uiteenzetting met betrekking tot de inhoud en draagwijdte van de geschonden geachte bepalingen en beginselen niet van aard is om de gedane concrete vaststellingen te weerleggen.

Waar verzoeker stelt de informatie ter beschikking te hebben gesteld die hij heeft gegeven doet verzoeker geen enkele afbreuk aan de pertinente motivering met betrekking tot zijn reisroute. Het argument dat tijdens het gehoor duidelijk is gebleken dat verzoeker zeer veel moeite had met het reproduceren van zijn problematiek omdat hij hard geslagen is op het hoofd en hiervan dagelijks de gevolgen kent kan evenmin de gedane vaststellingen verschoenen.

Wat betreft verzoekers gezondheidsproblemen blijkt uit het gehoorverslag aanwezig in het administratief dossier dat er door verzoeker geen specifieke opmerkingen werden gemaakt in verband met medische problemen waardoor hij moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde feiten te herinneren of om zich uit te drukken. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, ontwaart de Raad evenmin elementen in het gehoorverslag die erop zouden wijzen dat verzoeker ten tijde van het gehoor verward was. Bij de vraag of verzoeker nog iets aan zijn asielrelaas had toe te voegen, maakte verzoeker geenszins melding van een slecht geheugen (stuk 4, gehoorverslag, p. 17). Evenmin formuleerde verzoekers raadsman enige opmerking. Verzoeker legt evenmin een medisch attest neer waaruit specifiek zou blijken dat hij aan geheugenstoornissen zou lijden.

Waar verzoekers raadsvrouw ter terechtzitting gewag maakt van problemen met de tolk en dat zij dit op het einde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft opgemerkt, moet erop worden gewezen dat zij dit argument niet heeft kenbaar gemaakt in haar verzoekschrift.

Daarenboven blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekers raadsvrouw op het einde van het gehoor stelde geen opmerkingen te hebben. Voor zover verzoekers raadsvrouw tracht te laten uitschijnen dat de dossierbehandelaar op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen haar opmerkingen moedwillig heeft weggelaten van het gehoorverslag, moet worden opgemerkt dat de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit biedt (RvS 18 juni 2004, nr. 132673; RvS 26 juni 2002, nr. 108470). Om deze reden kunnen de *post factum* beweringen van de advocaat van verzoeker, wiens taak het is verzoekers belangen te behartigen, niet gezien worden als zijnde objectief en zijn zij bijgevolg niet dienstig om de voormelde vaststellingen te weerleggen.

Het argument dat het algemeen geweten is dat smokkelaars de asielzoekers grondig inprenten dat ze zo weinig mogelijk informatie mogen geven aan de autoriteiten is slechts algemeen van aard en als dusdanig niet bij machte om verzoekers verklaringen te verschoenen.

Waar verzoeker aangeeft een godsdienstig persoon te zijn die zijn hoop en verwachtingen in de handen van zijn god legt, moet worden opgemerkt dat verzoeker hiermee geen afdoende noch ernstige verklaring biedt voor de desbetreffend gedane pertinente vaststellingen: *"Vooreerst merkt het CGVS op*

*dat u **doelbewust gebrekkig meewerkt**; het is duidelijk dat u informatie over uw reisroute naar België probeert achter te houden. U beweert nooit een paspoort gehad te hebben (CGVS p. 3), nochtans vreemd voor iemand die een internationale vlucht neemt. U gaat dan ook over tot twijfelachtige en onwaarschijnlijke verklaringen omtrent uw vertrek en uw reisroute naar België. U probeert de vraag eerst te ontwijken, pas wanneer ze u drie maal gesteld wordt, geeft u een erg vaag antwoord (CGVS p. 6). U stelt dat u gewoon een vlucht in om het even welke richting neemt, en op goed geluk in een rij bent gaan staan en zo op een vlucht geraakt bent. Wanneer u er op gewezen wordt dat u toch op zijn minst een ticket moet hebben, stelt u van wel, maar dat u er geen heeft. De enige verklaring die u kan geven bij de verschillende kansen die u krijgt om uitleg te verschaffen over deze toch wel erg speciale situatie, is dat u geholpen bent door God (CGVS p. 6, p. 7). Nochtans heeft u bij uw interview met de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gesteld dat "iemand" op de luchthaven in Banjul u geholpen heeft (Verklaring DVZ punt 30), terwijl u het voor het CGVS op God houdt. U stelt zelf dat er een tussenlanding in Dakar geweest is, wat reizen zonder documenten of ticket natuurlijk nog onwaarschijnlijker maakt. Een tussenstop veronderstelt logischerwijs een verandering en controle van passagiers. U wordt er dan ook op gewezen dat er een ticket in uw administratief dossier zit, namelijk in het "Verslag Asielaanvraag" opgesteld door de Federale Politie. Daar staat ook in dat u een ticket Banjul-Dakar heeft en dat u dan bent blijven zitten tot in Brussel (zie administratief dossier), iets wat u bij gehoor door het CGVS ontkent (CGVS p. 7). Het ticket in het administratief dossier staat op naam van Lamin Barrow en Lamin Tunkara, met als zitjes 41E en 41D. Over Lamin Tunkara stelt u gewoon dat het een "andere jongen" is die "beweert" dat hij zo heet, u kent hem niet en u heeft hem gezien op de luchthaven maar u weet niet waar hij zit op het vliegtuig. Nochtans blijkt dus dat jullie zitjes vlak in elkaars buurt zijn, hiermee geconfronteerd stelt u dat het kan maar dat u niet meer weet (CGVS p. 7). U wordt dan ook gevraagd of u uw ticket en uw paspoort wegsmeet voor u bij de controle in Zaventem gekomen bent, u stelt hier op dat u gewoon aangegeven heeft dat u geen ticket of paspoort heeft en dat u uw identiteitskaart ingediend heeft (CGVS pp.7-8). Deze zit inderdaad in uw administratief dossier, het CGVS wijst er op dat ze vervallen is op dd. 14/02/2016 en dat het uw identiteit op zich niet in twijfel trekt. **Echter is het duidelijk dat u, door de vage verklaringen over het zogenaamd reizen zonder document en zonder ticket, informatie over uw eigen persoon doelbewust wil achterhouden. Dit doet op zich al grote afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.**" Het recht op een vrije godsdienstbeleving heeft hier dan ook geen enkele uitstaans mee. Overigens is het het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, en niet enkel verzoekers geloof in zijn god.*

Ook kan het argument dat verzoekers afkomst en identiteit niet in vraag worden gesteld terwijl tijdens het gehoor wordt vastgesteld dat zijn identiteitskaart vervallen is, geen afbreuk doen aan de voorgaande pertinente vaststellingen.

Waar verzoeker opmerkt dat delen uit het gehoorverslag gekopieerd werden en zonder meer in de bestreden beslissing werden geplakt, vindt geen steun in de bestreden beslissing. Hierin werden inderdaad bepaalde verklaringen uit het gehoorverslag overgenomen doch telkens werd gemotiveerd waarom deze verklaringen niet bij machte zijn de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan te tonen.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst (en algemene rapporten) niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift op zeer algemene wijze naar zijn afkomst uit en de actuele situatie in Gambia, doch hij voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert dan ook geen elementen aan inzake een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de

Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, om het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF